

॥ १२ ॥ १३ ॥ अपमन्युनागतामर्षणीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ अत्रतिश्रुत्यानङ्गीकृत्य ॥ १६ ॥ पद्मं रातं कोट्यो वर्षाणि तानि षोडशपञ्च ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

नारद उवाच एवमुक्ताभवत्प्रीता प्राञ्जलिर्भगवन्मुखी ॥ संहारे नाकरोद्दुर्द्धि प्रजानां हितकाम्यया ॥ १२ ॥ तूष्णीमासीत्तदा देवः प्रजानामीश्वरेश्वरः ॥ प्रसादं चागमत्क्षिप्रमात्मनैव प्रजापतिः ॥ १३ ॥ स्मयमानश्च देवेश लोकांस्सर्वानवेक्ष्य च ॥ लोकास्त्वासन्यथा पूर्वदृष्टास्तेनापमन्युना ॥ १४ ॥ निवृत्तरोषेतस्मिंस्तु भगवत्यपराजिते ॥ साकन्यापि जगामाथ समीपात्तस्य धीमतः ॥ १५ ॥ अपस्तृत्या प्रतिश्रुत्य प्रजासंहरणं तदा ॥ त्वरमाणा च राजेंद्रमृत्युर्धेनुकमभ्यगात् ॥ १६ ॥ सा तत्र परमं तीव्रं च चारव्रतमुत्तमं ॥ सा तदा ल्येकपादेन तस्थौ पद्मानि षोडश ॥ १७ ॥ पञ्च चाब्दानिकारुण्यात्प्रजानां तु हितैषिणी ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः प्रियेभ्यः सन्निवर्त्य सा ॥ १८ ॥ ततस्त्वेकनपादेन पुनरन्यानि सप्त वै ॥ तस्थौ पद्मानि षट्चैव सप्त चैकं च पार्थिव ॥ १९ ॥ ततः पद्मा युतं ता तमृगैः सह च चारसा ॥ पुनर्गत्वा ततो नंदां पुण्यांशीतामलोदकां ॥ २० ॥ अप्सु वर्षसहस्राणि सप्त चैकं च सानयत् ॥ धारयित्वा तु नियमं नंदायां वीतकल्मषा ॥ २१ ॥ सा पूर्वकौशिकीं पुण्यां जगाम नियमैर्धिता ॥ तत्र वायुजलाहारा च चार नियमं पुनः ॥ २२ ॥ पञ्च गंगासु सा पुण्या कन्या वेतसं केषु च ॥ तपोविशेषैर्बहुभिः कर्षयद्देहमात्मनः ॥ २३ ॥ ततो गत्वा तु सा गङ्गां महामेरुं चैकैवलं ॥ तस्थौ चाश्ममेव निश्चेष्टा प्राणायामपरायणा ॥ २४ ॥ पुनर्हिमवतो मूर्ध्नि यत्र देवाः पुरायजन् ॥ तत्राङ्गुष्ठेन सा तस्थौ निखर्व परमाशुभा ॥ २५ ॥ पुष्करेष्वथ गोकर्णेनैमिषे मलयेतथा ॥ अपाकर्षत्स्वकंदेहं नियमैर्मानसप्रियैः ॥ २६ ॥ अनन्यदेवतानित्यदृढभक्तापितामहे ॥ तस्थौ पितामहं चैव तोषयामास धर्मतः ॥ २७ ॥ ततस्तामब्रवीत्प्रीता लोकानां प्रभवो व्ययः ॥ सौम्येन मनसाराजन् प्रीतमनास्तदा ॥ २८ ॥ मृत्यो किमिदमत्यंतं पांसि च रसीति ह ॥ ततो ब्रवीत्पुनर्मृत्युर्भगवंतं पितामहं ॥ २९ ॥ नाहं हन्यां प्रजादेव स्वस्थाश्चाक्रोशतीस्तथा ॥ एतदिच्छामि सर्वेशत्वतो वरमहं प्रभो ॥ ३० ॥ अधर्मभयभीतास्मिततो हंत पआस्थिता ॥ भीतायास्तु महाभाग प्रयच्छाभयमव्यय ॥ ३१ ॥ आर्त्ता चानागसीनारीयाचामि भवमेगतिः ॥ तामब्रवीत्ततो देवो भूतभव्यभविष्यवित् ॥ ३२ ॥ अधर्मो नास्ति ते मृत्योः संहर्त्या इमाः प्रजाः ॥ मया चोक्तं मृषाभद्रे भवितान कथंचन ॥ ३३ ॥ तस्मात्संहर कल्याणि प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ॥ धर्मः सनातनश्च त्वां सर्वथा पावयिष्यति ॥ ३४ ॥ लोकपालो यमश्चैव सहाय व्याधयश्च ते ॥ अहं च विबुधाश्चैव पुनर्दास्याम ते वरं ॥ ३५ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥